

Izrek

Člen 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki na podlagi člena 6(4) Direktive Sveta z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe (člen je bil razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo) prepoveduje državljanu Kneževine Lihtenštajn, da pridobi sekundarno prebivališče v državi članici Evropske unije, tako da nacionalni organ ne sme upoštevati te nacionalne zakonodaje.

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Düsseldorf (Nemčija) 18. februarja 2011 – Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof proti Mohsenu Afrasiabiju, Behzadu Sahabiju in Heinzu Ulrichu Kesslu

(Zadeva C-72/11)

(2011/C 252/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Tožene stranke: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je za dajanje na voljo v smislu člena 7(3) Uredbe (ES) št. 423/2007 (¹) potrebno, da lahko navedena oseba/subjekt gospodarski vir časovno neposredno uporabi za pridobitev sredstev ali storitev? Ali je treba člen 7(3) Uredbe (ES) št. 423/2007 razlagati tako, da prepoved posrednega dajanja na voljo zajema dobavo in sestavo funkcionalnega gospodarskega vira, ki pa še ni pripravljen za uporabo (v obravnavanem primeru vakuumska peč), tretji osebi v Iranu, ki namerava z njim pozneje izdelovati proizvode za pravno osebo, subjekt ali organ, naveden v prilogah IV in V k tej uredbi?
2. Ali je treba člen 7(4) Uredbe (ES) št. 423/2007 razlagati tako, da je izogibanje lahko podano samo, če storilec svoje ravnanje formalno – vendar kljub temu le navidezno – prilagodi prepovedim, ki izhajajo iz člena 7, od (1) do (3), Uredbe (ES) št. 423/2007, tako da tudi v primeru široke

razlage zanj ni več mogoče uporabiti prepovedne določbe? Ali se znaki prepovedi izogibanja in prepovedi biti na voljo medsebojno izključujejo? Če je odgovor pritrdilen: ali lahko ravnanje, za katero se (še) ne bi uporabljala prepoved (posrednega) dajanja na voljo, kljub temu predstavlja izogibanje v smislu člena 7(4) Uredbe (ES) št. 423/2007?

Ali predstavlja člen 7(4) Uredbe (ES) št. 423/2007 klavzulo „catch-all“, pod katero se lahko umesti vsako dejanje, katerega posledica je dajanje na voljo gospodarskega vira navedeni osebi ali subjektu?

3. Ali zahteva subjektivni znak „zavestnega in namernega“ v členu 7(4) Uredbe (ES) št. 423/2007 po eni strani pozitivno vedenje o namenu ali posledici izogibanja prepovedi dajanja na voljo, poleg tega pa še dodaten hoteni vidik, najmanj v tem smislu, da storilec vsekakor privoli v izogibanje prepovedi? Ali mora imeti storilec poseben namen izogniti se prepovedi, torej mora ravnati namerno?

Ali zavestna izognitev ni potrebna, temveč zadošča, da storilec šteje izognitev prepovedi zgolj za mogočo in vanjo privoli?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).

Pritožba, ki jo je 9. marca 2011 vložila Longevity Health Products, Inc zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. maja 2011 v zadevi T-190/09, Longevity Health Products, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Performing Science LLC

(Zadeva C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Longevity Health Products, Inc. (zastopnik: J. Korab, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Performing Science LLC

Predlogi

Pritožnica predlaga,

- naj se pritožba družbe Longevity Health Products, Inc. razglasi za dopustno,
- naj se sodba Splošnega sodišča z dne 9. marca 2011 v zadevi T-190/09 razglasi za nično in

— naj se Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Omejitev svobodne izbire znamke naj ne bi bilo mogoče upravičiti le z javnim interesom, na primer zaradi preprečitve morebitnih zamenjav pri udeleženi upoštevni javnosti. V obravnavanem primeru bi bilo to sicer mogoče izključiti, ker tako strokovnjaki kot laiki lahko razlikujejo med besedilom znamke 5 HTP in sistematičnim imenom za 5-hidroksi-triptofan.

Strokovnjaki, kot so farmacevti in doktorji veterinarske medicine, naj bi vedeli, da lahko tudi že neznatne spremembe izrazov kemijske nomenklature ali kemijskih empiričnih formul privedejo do znatnih razlik v zgradbi snovi. Ti strokovni krogi bi zato brez nadaljnega še naprej uporabljali pravilno kemijsko ime, ki ni skladno z znamko.

„Obveščeni“, torej laikom in potrošnikom, ki se zanimajo za zadevne proizvode, naj bi bilo prav tako znano, da se iz kemijske nomenklature izvedena imena različnih snovi morda le malenkostno razlikujejo, da pa je že najmanjša razlika v imenu vsekakor povezana z velikimi spremembami farmakoloških, kemijskih in fizikalnih lastnosti teh snovi.

Laiki, ki jih zadevni proizvodi ne zanimajo, pa naj tako ali tako ne bi mogli prepoznati povezave med imenom znamke 5 HTP in snovjo 5-hidroksi-triptofan ter zato tudi ne bi mogli biti zavedeni.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgija 20. maja 2011 – RVS Levensverzekeringen NV proti Belgijski državi

(Zadeva C-243/11)

(2011/C 252/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RVS Levensverzekeringen NV

Tožena stranka: Belgijska država

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 50 Direktive 2002/83/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju, ki v odstavku 1 določa, da je brez poseganja v kakršno koli poznejše usklajevanje vsaka zavarovalna pogodba predmet izključno posrednih davkov in davkom podobnih dajatev na zavarovalne premije v državi članici obveznosti, in ki v odstavku 3 določa, da do nadaljnje uskladitve vsaka država članica za tiste zavarovalnice, ki krijejo obveznosti, ki so na njenem ozemlju, uporablja lastne nacionalne določbe za ukrepe, ki zagotavljajo pobiranje posrednih davkov in davkom podobnih dajatev, zapadlih v skladu z odstavkom 1, nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz členov 173 in 175/3 belgijskega zakona o raznih dajatvah in davkih, v skladu s katero se od zavarovalnih pogodb (vključno z življenjskimi zavarovanji) plača letni davek, če je nevarnost v Belgiji, zlasti če ima zavarovalec stalno prebivališče v Belgiji ali, kadar je zavarovalec pravna oseba, če je sedež te pravne osebe, na katero se pogodba nanaša, v Belgiji, ne da bi bilo pri tem upoštevno prebivališče zavarovalca ob sklenitvi pogodbe?
2. Ali načela prava Skupnosti iz členov 49 PDEU in 56 PDEU o odpravi ovir za prosto gibanje oseb ali pretok storitev med državami članicami Skupnosti nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta iz členov 173 in 175/3 belgijskega zakona o raznih dajatvah in davkih, v skladu s katero se od zavarovalnih pogodb (vključno z življenjskimi zavarovanji) plača letni davek, če je nevarnost v Belgiji ali, kadar je zavarovalec stalno prebivališče v Belgiji ali, kadar je zavarovalec pravna oseba, če je sedež te pravne osebe, na katero se pogodba nanaša, v Belgiji, ne da bi bilo pri tem upoštevno prebivališče zavarovalca ob sklenitvi pogodbe?

⁽¹⁾ UL L 345, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curte de Apel Cluj (Romunija) 23. maja 2011 – Kazenski postopek zoper Rareşa Doralina Nilaşa, Gicuja Agenorja Gânscăja, Ano-Mario Oprean (rojeno Şchiopu), Sergiuja-Dana Dascăla, Ionuţa Horeaia Baboşa

(Zadeva C-248/11)

(2011/C 252/26)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curte de Apel Cluj

Obtoženci v postopku v glavni stvari

Rareş Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (rojena Şchiopu), Sergiu-Dan Dascăl, Ionuţ Horea Baboş